KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 214/2005

av den 9 februari 2005

om ändring av bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 med avseende på övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier hos getter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati [1], särskilt artikel 23 första stycket i denna, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 999/2001 fastställs bestämmelser för övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos getter.

(2) Den 28 januari 2005 bekräftade en panel som leddes av gemenskapens referenslaboratorium för TSE och som bestod av experter på transmissibla spongiforma encefalopatier hos mindre idisslare att bovin spongiform encefalopati upptäckts hos en get slaktad i Frankrike. Det var det första fallet av bovin spongiform encefalopati hos mindre idisslare under naturliga förhållanden.

(3) Vid sitt möte den 4–5 april 2002 antog dåvarande Vetenskapliga styrkommittén ett yttrande om säker källbestämning av material från mindre idisslare för det fall att förekomst av bovin spongiform encefalopati skulle börja uppträda hos mindre idisslare. I sitt yttrande av den 26 november 2003 stöder den vetenskapliga panelen för biologiska faror vid Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet Vetenskapliga styrkommitténs yttrande om säkerhet avseende transmissibel spongiform encefalopati hos vissa produkter från mindre idisslare. I sitt uttalande av den 28 januari 2005 betonade den ovan nämnda panelen vid Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet att betydelsen av detta enskilda fall av BSE-infektion hos en get i Frankrike återstår att bedöma. För att kunna göra det är det ytterst viktigt att man får resultaten av en intensivare övervakning av transmissibel spongiform encefalopati hos getter.

(4) I enlighet med de ovan nämnda yttrandena från Vetenskapliga styrkommittén och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet bör övervakningen av getter utvidgas så att gemenskapens utrotningsprogram blir bättre. Genom dessa program stärks även konsumentskyddet, även om säker källbestämning av produkter från getter redan ingår i nuvarande åtgärder, särskilt genom bestämmelserna om avlägsnande av specificerat riskmaterial i förordning (EG) nr 999/2001.

(5) En mera omfattande övervakning bör bygga på en rekommendation om en statistiskt representativ undersökning som utförs av gemenskapens referenslaboratorium för att man så snabbt som möjligt skall kunna fastställa förekomsten av bovin spongiform encefalopati hos getter och få mera kunskap om den geografiska spridningen och spridningen inom besättningarna. Övervakningen bör därför gälla alla medlemsstater med särskild tonvikt på de medlemsstater där bovin spongiform encefalopati förekommer.

(6) Förordning (EG) nr 999/2001 bör därför ändras.

(7) Eftersom det är ytterst viktigt att garantera konsumenterna en så hög skyddsnivå som möjligt och bedöma förekomsten av bovin spongiform encefalopati hos getter bör de ändringar som genomförs genom denna förordning träda i kraft omedelbart.

(8) Programmet för övervakning av getter bör ses över efter minst sex månader av övervakning, och efter det att Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har avgivit sitt yttrande om en kvantitativ bedömning av den kvarstående risken orsakad av getkött och köttprodukter från get.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

[1] EGT L 147, 31.5.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 36/2005 (EUT L 10, 13.1.2005, s. 9).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001 skall ändras på det sätt som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 februari 2005.

På kommissionens vägnar
Markos KYPRIANOU
Ledamot av kommissionen

BILAGA

I kapitel A del II i bilaga III skall punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

"2. **Övervakning av får och getter som slaktats för att användas som livsmedel**

a) Får

I medlemsstater där populationen tackor och betäckta tacklamm uppgår till över 750 000 djur skall det årligen tas stickprov på minst 10 000 får som slaktats för att användas som livsmedel i enlighet med reglerna för provtagning i punkt 4 [1].

b) Getter

Medlemsstaterna skall ta stickprov på friska slaktdjur av get i enlighet med reglerna för provtagning i punkt 4 och de minsta urvalsstorlekar som anges i tabell A.

Om en medlemsstat har svårt att samla in ett tillräckligt antal friska slaktdjur av get för att nå fastställd urvalsstorlek, kan den välja att ersätta högst 50 % av den minsta tillåtna urvalsstorleken genom att testa slaktkroppar av get äldre än 18 månader i förhållandet ett till ett och utöver den minsta urvalsstorlek som anges i punkt 3.

Tabell A

Medlemsstat	Minsta urvalsstorlek för friska slaktdjur av get [1]
Spanien	125 500
Frankrike	93 000
Italien	60 000
Grekland	20 000
Cypern	5 000
Österrike	5 000
Övriga medlemsstater	alla

[1] Minsta urvalsstorlekarna har fastställts så att man tagit hänsyn till antalet friska slaktdjur av get och prevalensen av bovin spongiform encefalopati i de enskilda medlemsstaterna. Syftet är även att de skall ligga som grund för mål som är uppnåeliga. Med minsta urvalsstorlekar på mer än 60 000 djur skall det vara möjligt att med 95 % konfidens upptäcka en prevalens på 0,0017 %.

3. **Övervakning av får och getter som inte slaktats för att användas som livsmedel**

Med tillämpning av provtagningsreglerna i punkt 4 och de minsta urvalsstorlekar som föreskrivs i tabell B och C skall medlemsstaterna ta prov på får och getter som har självdött eller avlivats men som inte har

— avlivats i samband med en kampanj för sjukdomsutrotning, eller

— slaktats för att användas som livsmedel.

Tabell B

Population av tackor och betäckta tacklamm i medlemsstaten	Minsta urvalsstorlek döda får [1]
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	500
< 40 000	100

[1] Minsta urvalsstorlekarna har fastställts så att man tagit hänsyn till fårpopulationernas storlek i de enskilda medlemsstaterna, dock så att de skall vara uppnåeliga mål. Genom de minsta urvalsstorlekarna 10 000, 1 500, 500 och 100 djur skall det vara möjligt att med 95 % konfidens upptäcka en prevalens på 0,03 %, 0,2 %, 0,6 % respektive 3 %.

[1] Den minsta tillåtna urvalsstorleken har beräknats på så sätt att det skall vara möjligt att med 95 % konfidens upptäcka en prevalens på 0,03 % hos slaktade djur.

Tabell C

Population av getter som redan fått killingar och getter som parat sig i medlemsstaten	Minsta urvalsstorlek döda getter (1)
> 750 000	10 000
250 000–750 000	3 000
40 000–250 000	1 000
< 40 000	100 % up to 200

(1) Minsta urvalsstorlekarna har fastställts så att man tagit hänsyn till fårpopulationernas storlek i de enskilda medlemsstaterna, dock så att de skall vara uppnåeliga mål. Genom de minsta urvalsstorlekarna 10 000, 3 000, 1 000 och 200 djur skall det vara möjligt att med 95 % konfidens upptäcka en prevalens på 0,03 %, 0,1 %, 0,3 % respektive 1,5 %."